

Lietuvos komanda. Priekyje V. Grybė, už jo G. Juknevičius

Lietuvos sportininkai FITASC Europos sportingo čempionate

Tekstas: KATARYNA ŠTERNA

Vasaros pradžioje, birželio 8–11 d., Didžiosios Britanijos pietuose, Dorsete, vienoje vaizdingiausių Anglijos vietų – Lalverto pilyje – vyko 50-ojo FITASC Europos sportingo čempionato finalas, kuriame dalyvavo daugiau kaip 500 šaulių iš viso pasaulio. FITASC yra tarptautinė medžioklinio šaudymo federacija, jungianti įvairias medžioklinio šaudymo disciplinas, įskaitant sportingą ir *Compak* sportingą.

Daugiausia dalyvavo Anglijos atstovų. Prieš tai aštuonerius metus iš eilės ir vyrų, ir moterų rungtyse laurus skynė britai. Šiemet ši tradicija nutrūko – pirmąją vietą su 185 taškais iškovojo prancūzas Christophe'as Auvret, o moterų kategorijoje aukso medalį gavo ispa-

nė Beatriz Laparra, surinkusi 179 taškus iš 200. Iš lietuvių geriausias buvo Virgilijus Grybė, kuris itin sudėtingomis aštrios konkurencijos sąlygomis surinko 160 taškų ir užėmė 125 vietą.

Susirungti su stipriausiais Europos sportininkais lėkščių šaudymo gimtinėje vyko Virgilijus Grybė, Gintaras Juknevi-

čius, Jonas Pakalniškis, Antanas Aleksionas, Giedrius Malakauskas ir kiti – iš viso 11 Lietuvos šaulių.

Vykstant čempionatui pavyko susisiekti su *Oksalio* ginklų meistru G. Juknevičiumi. Jis pasakojo, kad Lalvertas lietuviams buvo puiki patirtis ir mokykla, netgi iššūkis. Pasak jo, ten labai sunkūs taikiniai. Tik trečią dieną pavyko suprasti anglišką stilių, šaudyklos įrangą ir lėkščių trajektorijas. Lėkščių mašinos išdėstytos taip, kad išskrendant lėkštei sportininkas taikinio nemato. Kai kurios buvo už 100 ir daugiau metrų nuo šaudymo linijos. Nors FITASC varžybose naudojamos tik 5 skirtingų dydžių lėkštės, jos gali būti bet kurios spalvos.

**Susirungti su
stipriausiais
Europos**

**sportininkais lėkščių
šaudymo gimtinėje vyko
Virgilijus Grybė, Gintaras
Juknevičius, Jonas
Pakalniškis, Antanas
Aleksiūnas, Giedrius
Malakauskas ir kiti – iš
viso 11 Lietuvos šaulių.**

◀ Viena šaudymo pozicijų

▼ Nuotrauka padaryta iš šaudymo
vietos. Lėkščių mašina yra daugiau
kaip už 100 m

Šiose varžybose daugelis taikinių buvo juodi, o tai suprastino jų matomumą. Šaudymo vietos buvo įrengtos sudėtingoje apylinkėje. Vietomis buvo uolų ir krūmynų, vietomis šauliai stovėjo ant skardžio ar priešais medžius, kurių fone tamsiąsias lėkštes pamatyti labai sudėtinga, arba didžiulio lauko pakraštyje. Skrydžio trajektorijos tokios apgaulingos, kad sunku suprasti lėkštės nuotolį ir skriejimo būdą.

Mažas taikinyss atrodė labai tolimas. Jeigu po jo išskrieja didelė lėkštė, ji atrodo arti, nors iš tiesų būna gana toli. O kur dar garsieji Anglijos orai – vėjas su lietuvių metė sportininkams papildomą iššūkį. Vėjo gūsiai veikė lėkščių skrydį visiškai neprognozuojamai, todėl net iš geriau-

siųjų kiekvienas taikinyss reikalavo didelių pastangų.

Anot G. Juknevičiaus, nė vienoje kitoje šalyje nėra tokių sudėtingų taikinių kaip Anglijoje. Tokio lygio varžyboms minėtomis sąlygomis reikia maksimalių ne tik svečių, bet ir Anglijos sportininkų pastangų, tačiau pastarieji visą savo karjerą gali treniruotis tokiomis sąlygomis. Lalvertas buvo negailestingas visiems. Tai buvo labai gera patirtis, ir visi Lietuvos sportininkai yra patenkinti dalyvavę tokiose varžybose. G. Juknevičiui tai buvo pirmosios sportingo varžybos Anglijoje, tačiau jis sakė, kad planuoja grįžti.

Norint pasirengti sportingo varžyboms Didžiojoje Britanijoje ar dalyvauti

panašaus lygio čempionatuose kitur, reikia atitinkamos treniruočių bazės Lietuvoje. Mūsų šalyje yra šaudyklų ir atitinkamų profesionalaus lygio lėkščių mašinų, bet jų nepakanka. Baltijos sportingo taurėje, vykusioje liepos pabaigoje Kėdaičiuose, šaudymo vietos ir lėkščių mašinos buvo įrengtos kaip Anglijoje, bet, žinoma, ne tokiu mastu, kaip buvo numatyta Lalverte.

Lalverto pilyje didelės sportingo šaudymo varžybos buvo surengtos pirmą kartą. Pilis yra pasakiškai gražioje apylinkėje, kuri, be to, yra mokslininkų ir istorikų dėmesio centre, nes šiame Anglijos pietinės pakrantės ruože atsidengia Jūros periodo uolienų sluoksniai. Ši vieta ►►

Atidarymo ceremonija senojoje
Lalverto pilyje

Šiose varžybose daugelis taikinių buvo juodi, o tai suprastino jų matomumą. Šaudymo vietos buvo įrengtos sudėtingoje apylinkėje. Vietomis buvo uolų ir krūmynų, vietomis šauliai stovėjo ant skardžio ar priešais medžius, kurių fone tamsiąsias lėkštes pamatyti labai sudėtinga, arba didžiulio lauko pakraštyje.

įtraukta į UNESCO pasaulio paveldo sąrašą. Rengti tokio masto varžybas tokioje svarbioje vietoje buvo labai sudėtinga. Šiemet visi formalumai buvo sutvarkyti, ir pilies savininkai – Weldų šeima – maloniai priėmė 50-ojo Europos sportingo čempionato dalyvius. Organizatoriai, kreipdamiesi į šaulius, kvietė laikytis švartos ir palikti vietą tokią, kokią rado, kad čempionatas čia galėtų grįžti ir 2019 metais. 🇺🇦

G. Juknevičius
su žmona